

KLAGANDE

Mats Lundgren, 19540423-0277

MOTPART

Försäkringskassan

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Linköpings dom den 9 december 2020
i mål nr 2386-19, se bilaga A

SAKEN

Ersättning för särskilda hjälpmedel enligt socialförsäkringsbalken

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten bifaller överklagandet och förklarar att Mats Lundgrens besvär med tinnitus ska godkännas som arbetsskada. Handlingarna överlämnas till Försäkringskassan för prövning av övriga förutsättningar för rätt till sökt ersättning.

YRKANDEN M.M.

Mats Lundgren yrkar att han ska beviljas sökt ersättning och anför huvudsakligen följande. Försäkringskassans och förvaltningsrättens bedömningar överensstämmer inte med det vetenskapliga underlag som återges i Arbetsmiljöverkets rapport ”Hörsel och hörselskador i arbetslivet” (rapport 2013:2) enligt vilken tinnitus kan uppstå som enda följd av bullerexponering utan mätbar hörselnedsättning. Skadan i örat kan vara så obetydlig att den inte orsakar mätbar hörselnedsättning eller kan ha drabbat strukturer i örat som inte påverkar hörtrösklarna. Den försäkringsmedicinska rådgivaren anser att han inte kan ha tinnitus eftersom det inte syns någon hörselnedsättning på audiogrammet. Detta står i motsatsförhållande till Arbetsmiljöverkets rapport. Han ger in yttranden av Stig Arlinger.

Försäkringskassan motsätter sig bifall till överklagandet och anför huvudsakligen följande. I det av Mats Lundgren åberopade medicinska underlaget saknas en närmare redogörelse för grunderna till bedömningen att tinnitusbesvären har orsakats av olycksfallet. Att Mats Lundgrens försäkringsbolag har gjort en viss bedömning utifrån de underlag som han har lämnat i det sammanhanget medför inte att Försäkringskassan har att följa den bedömningen. Försäkringskassan åberopar nya yttranden från den försäkringsmedicinska rådgivaren.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE*Medicinska underlag inkomna i kammarrätten*

Av yttranden från Stig Arlinger, gästprofessor i teknisk audiologi vid Linköpings universitet, framkommer bland annat följande. Det är klart sannolikt att den exponering för visselpipa på nära håll som Mats Lundgren utsattes för kan vara orsak till hans tinnitus. Såväl erfarenheter från

människa som från djurförsök har visat att tinnitus kan uppstå efter exempelvis en kraftig ljudexponering utan samtidig mätbar påverkan på tonaudiogrammets hörtrösklar. Akustiskt trauma, dvs. engångsexponering för en kort men intensiv ljudsignal av den form som exempelvis Lundgren utsattes för 2016, har visats kunna orsaka kvarstående tinnitus. Att förekomsten av tinnitus är högre om hörselnedsättning finns är välkänt och irrelevant i relation till att tinnitus förekommer också i frånvaro av mätbar hörselnedsättning. Att det hos personer med långvariga tinnitusbesvär kan finnas andra bidragande faktorer som inte är relaterade till enbart hörselfunktionen är väl känt men förhindrar inte att ett akustiskt trauma kan orsaka långvarigt kvarstående tinnitus utan närvaro av andra bidragande faktorer.

I yttranden av Försäkringskassans försäkringsmedicinska rådgivare Viveka Westergren, specialist i öron-, näsa-, halssjukdomar samt huvud- och halskirurgi, uttalas bland annat följande. Det nytillkomna underlaget från Stig Arlinger ändrar inte hennes tidigare bedömning. Medicinsk vetenskap och kunskap är otillräcklig för att Stig Arlingers påståenden om att tinnitus är en form av skada på hörselorganet ska anses vara sant. Med tillgänglig och accepterad undersökningsmetod, tonaudiogram, saknas en påverkan på Mats Lundgrens hörsel som kan ha samband med aktuellt ljudtrauma. Hon ifrågasätter inte att Mats Lundgren har en subjektiv tinnitusupplevelse. Likafullt saknas en kliniskt användbar objektiv diagnostisk metod för tinnitusupplevelsen i sig och ytterligare vad som händer/påverkas när denna upplevelse utvecklas till ett kroniskt lidande. Flera aktuella förklaringshypoteser finns för utveckling av tinnitus.

Kammarrättens bedömning

Mats Lundgren begär ersättning för särskilda hjälpmedel för bland annat ljudsimulator (omprogrammerad hörapparat). För att ersättning ska utgå krävs att kostnaden uppkommit till följd av en arbetsskada. Fråga är därför

om övervägande skäl talar för ett samband mellan det ljudtrauma som Mats Lundgren varit med om den 17 maj 2016 och hans tinnitusbesvär.

I målet finns omständigheter som talar både för och emot ett samband mellan ljudtraumat och Mats Lundgrens tinnitus. För ett samband talar att Mats Lundgren själv beskrivit att han upplevt en direkt påverkan på hörseln i samband med den aktuella händelsen. Han sökte också vård i nära anslutning till det inträffade och av journalanteckningar från den 20 maj 2016 framgår bland annat följande. Den 17 maj 2016 utsattes Mats Lundgren för ett impuls ljud i form av en visselpipa en meter från hans högra öra. Det resulterade i omedelbar smärta och hörselnedsättning samt tillkomst av ett susljud i örat. Vid tiden för läkarbesöket upplevde han samma symtom. Smärtan hade dock gått något i regress och var mer ett obehag. Mats Lundgren hade också en ton i örat hela tiden men upplevde inte någon hörselnedsättning. Första tiden efter det starka impuls ljudet hade Mats Lundgren lockkänsla på höger öra och nedsatt hörsel. De aktuella symtomen kom när konduktören blåste i visselpipan. Han hade inte några som helst besvär innan dess. Försäkringskassan har inte ifrågasatt Mats Lundgrens beskrivning av händelseförloppet och kammarrätten har inte anledning att anta annat än att beskrivningen är korrekt.

Flera läkare har uttalat sig i sambandsfrågan. Tre läkare har bedömt att Mats Lundgrens tinnitus har ett samband med det ljudtrauma som han utsattes för. Läkarna har inte närmare redogjort för grunderna för sin bedömning. Försäkringskassans försäkringsmedicinska rådgivare uttalar sig mot ett sådant samband främst på grund av att inte finns några objektiva mätmetoder för att påvisa tinnitus samt att flera faktorer kan orsaka eller försvåra tinnitus. Mot ett samband talar vidare att Mats Lundgren vid tillfället för ljudtraumat hade kända riskfaktorer för tinnitus eftersom han var äldre än 50 år och hade en åldersrelaterad hörselnedsättning. Vidare framgår att Mats Lundgren tidigare har arbetat inom Försvarmakten och

bland annat skjutit med kanoner. Enligt egen uppgift har han då alltid använt hörselskydd.

Kammarrätten bedömer sammantaget att övervägande skäl talar för att Mats Lundgrens varaktiga tinnitusbesvär har orsakats av det ljudtrauma han utsattes för den 17 maj 2016. Rätten beaktar särskilt det tidsmässiga sambandet mellan ljudtraumat och uppkomsten av Mats Lundgrens besvär. Vidare beaktas Stig Arlingers uppgifter om att ett ljudtrauma kan orsaka tinnitus även utan en mätbar hörselnedsättning och att ett akustiskt trauma kan orsaka kvarstående tinnitus även utan andra bidragande faktorer. Mot denna bakgrund ska Mats Lundgrens besvär anses utgöra en arbetsskada.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 4).

Anders Poulsen
kammarrättsråd
ordförande

Johan Ragnesten
kammarrättsråd

Mari Upphagen
tf. kammarrättsassessor
referent

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LINKÖPING****DOM**
2020-12-09
Meddelad i LinköpingMål nr
2386-19**KLAGANDE**

Mats Lundgren, 19540423-0277

MOTPART

Försäkringskassan

ÖVERKLAGAT BESLUT

Försäkringskassans beslut den 14 januari 2019, bilaga 1

SAKEN

Ersättning för särskilda hjälpmedel enligt socialförsäkringsbalken

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Försäkringskassan beslutade den 14 januari 2019 att inte ändra sitt tidigare beslut att avslå Mats Lundgrens ansökan om ersättning för särskilda hjälpmedel i form av ljudsimulator och underhållskostnader för densamma, se bilaga 1.

Mats Lundgren yrkar att han ska beviljas sökt ersättning och anger bl.a. följande. Han har haft kontakt med tre läkare, som alla har kopplat hans tinnitus till ljudtraumat och händelsen den 17 maj 2016. Samtliga kan ju inte gärna ha fel i sin bedömning. AFA:s försäkringsmedicinska rådgivare Kjell Karlsson har angett att samband finns mellan händelsen och tinnitusbesvär. Försäkringskassan verkar helt bortse från läkarutlåtandena och att visselpipan som SJ använder på kort avstånd kan uppnå ljudstyrkor som överstiger Arbetsmiljöverkets gränsvärden. Att ställa krav på att det ska finnas en hörselnedsättning, som Försäkringskassans medicinska rådgivare gör, står i motsatsförhållande till vad som anges i Arbetsmiljöverkets rapport. Mats

Dok.Id 464242

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 406 581 04 Linköping	Brigadgatan 3	013-25 11 00 E-post: forvaltningsratten@linkoping.dom.se www.forvaltningsratten@linkoping.domstol.se		måndag–fredag 08:00–16:00

Lundgren åberopar bl.a. Arbetsmiljöverkets kunskapssammanställning ”Hörsel och hörselskador i arbetslivet, rapport 2013:2” och mätprotokoll för visselpipa.

Försäkringskassan anser att överklagandet ska avslås och anger bl.a. följande. I de läkarkontakter Mats Lundgren hänvisar till framkommer inga välmotiverade bedömningar av orsakssambandet mellan händelsen i maj 2016 och tinnitus. Läkaren Kjell Karlsson bedömer t.ex. den 15 november 2017 att det finns ett samband, men det framgår inte vilka grunder som varit avgörande för denna slutsats. Försäkringskassan hänvisar till försäkringsmedicinsk rådgivares yttrande den 16 april 2018.

Förvaltningsrätten har beslutat att inte hämta in ett utlåtande från Linköpings universitet vilket Mats Lundgren begärt.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser och relevanta omständigheter i sak framgår av det överklagade beslutet. Följande tillägg kan göras.

Lone Frederiksen, överläkare, anger i remissvar den 30 juni 2016 bl.a. följande. Diagnos: Sensorineural hörselnedsättning, ospecificerad, och tinnitus. Patienten är tidigare öronfrisk. Har tidigare arbetat som militär och skjutit mycket kanon. Har då varit noga med hörselskydd. Har aldrig tidigare haft tinnitus. Den 17 maj när patienten gick på en perrong blåste en konduktör visselpipa precis vid patientens högra öra. Med detsamma fick han ett lock för höger öra. Det släppte efter två dagar. Då fick han ett högt brus i höger öra och har haft det sedan dess. Under dagen får han också tinnitus på vänster öra. Bedömning: Patienten har fått tinnitus efter ljudtrauma.

Kjell Karlsson, med dr, specialist i audiologi och öron-, näs- och halssjukdomar anger i medicinsk bedömning för AFA Försäkring den 15 november 2017 bl.a. följande. Samband finns mellan händelse och tinnitusbesvär. Dock med hänseende till audiogrammets konfiguration talar övervägande skäl mot samband mellan händelsen och hörselnedsättningen som sådan.

Viveka Westergren, försäkringsmedicinsk rådgivare, med dr, specialist i öron-, näs- och halssjukdomar och huvud-halskirurgi anger i yttrande den 16 april 2018 bl.a. följande. Klarlagda diagnoser är sensorineural hörselnedsättning, ospecificerad, och tinnitus. Tonaudiometri den 20 juni 2016 visar en åldersrelaterad hörselnedsättning normal för ålder. Tre månader efter olycksfallet är det beskrivet kvarstående störande tinnitusupplevelse, trötthet och sömnsvärigheter. Dessa besvär är vanligt förekommande samsjuklighet. Den försäkrade har vid tidpunkten för olycksfallet kända riskfaktorer för tinnitus även utan något olycksfall – ålder över 50 år tillsammans med åldersrelaterad hörselnedsättning. Medicinsk vetenskaplig kunskap om uppkomst av tinnitus (ljudupplevelse utan yttre ljudkälla) är otillräcklig. Tinnitus är en vanligt förekommande upplevelsebeskrivning, men objektiva metoder att visa eller mäta tinnitus saknas. Vetenskapliga studier har visat multifaktoriell orsaksbakgrund när tinnitus blir ett besvär. Även om det ofta beskrivs att tinnitus kom efter något slags ljudtrauma, kan samband vara oklart med det som är fortsatta besvär. Bedömning blir ännu svårare när tinnitus efter ett ljudtrauma i de flesta fall är övergående. Ur försäkringsmedicinsk synpunkt är det därför svårt att i dag bedöma att ljudtraumat vid höger öra har orsakat kvarstående besvärlig tinnitus med möjligt behov av hjälpmedel (hörapparat med brusfunktion) på båda öronen med enda utredning tonaudiometri en månad efter som saknar förändringar som har samband med akut ljudtrauma.

Förvaltningsrättens bedömning

Förvaltningsrätten bedömer att övervägande skäl inte talar för att det föreligger ett samband mellan olycksfallet den 17 maj 2016 och Mats Lundgrens tinnitusbesvär. Vid bedömningen har rätten särskilt beaktat vad den försäkringsmedicinska rådgivaren angett om att vetenskaplig kunskap om tinnitus uppkomst är otillräcklig och om svårigheterna att koppla ljudtraumat vid olycksfallet till kvarstående besvärlig tinnitus på båda öronen. Förvaltningsrätten har även lagt vikt vid att de av Mats Lundgren åberopade läkarna inte närmare redogjort för grunderna för bedömningen att tinnitusbesvären orsakats av olycksfallet. Eftersom det således inte är visat att Mats Lundgrens besvär utgör en arbetsskada, kan han inte beviljas sökt ersättning. Överklagandet ska därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-12).

Mats Edsgården
chefsrådman

I avgörandet har även nämndemännen Ingemar Lund, Solveig Danielsson och Anna Åkerbjörk deltagit. Föredragande jurist har varit Carl Hultsberg.

FörsäkringskassanGF Omprövning
Lejla Beslagic, 010-119 53 29**180402270470_2019-0001592083** 1 (3)Datum
2019-01-14Personnummer
19540423-0277Mats Lundgren
Åsgatan 44
641 34 Katrineholm

FÖRVALTNINGSRÄTTEN	
I LINKÖPING	
Enhet 2	
2019-03-22	2019-03-22
INKOM:	2886-19
MÅLNR:	3
AKTIBIL:	
Målnr	Aktbil

Omprövning av beslut om särskilda hjälpmedel

Beslut

Försäkringskassan ändrar inte beslutet som fattades den 24 maj 2018.

Beskrivning av ärendet

Det tidigare beslutet

Försäkringskassan beslutade den 24 maj 2018 att avslå din ansökan om särskilda hjälpmedel.

Anledningen var att det i det befintliga underlaget i ärendet inte fanns övervägande skäl som talar för att besvären H931 tinnitus, har uppkommit till följd av det inträffade olycksfallet/händelsen den 17 maj 2016, när du i samband med hemresan passerar ett avgående tåg blåser en SJ-anställd "ursinnigt" i en visselpipa. Proceduren upprepas trots påpekande från dig om det olämpliga i förfarandet.

Dina besvär med tinnitus godkändes inte som en arbetsskada och därmed kunde inte heller ersättning för utprovningsavgiften för hörapparat/ljudstimulator som ett särskilt hjälpmedel beviljas.

Din begäran om omprövning

Du har begärt omprövning av beslutet och har i din skrivelse redogjort för skälen till detta.

Du skriver bland annat att du inte ansöker om särskilda hjälpmedel för din normala åldersrelaterade hörselnedsättning utan din tinnitus som utifrån tre läkarutlåtanden som du har lämnat in kan kopplas till ljudtrauma som du var utsatt för i maj 2016.

Försäkringskassan har beaktat din skrivelse i sin helhet.

Motivering till beslutet

För att du ska kunna få ersättning för hörapparat (ljudstimulator) som ett särskilt hjälpmedel måste dina besvär med tinnitus godkännas som en arbetsskada. För att besvären ska godkännas krävs att övervägande skäl talar för att tinnitus har uppkommit i samband med olycksfallet.

Efter olycksfallet/händelsen upplever du en högfrekvent ton i höger senare även vänster öra. I din begäran om omprövning anger du att du fått klar indikation på att något var fel då det slog lock för örat som inte släppte inom två dygn. Besvären med

tinnitus har blivit alltmer handikappande och tvingar dig till att använda ljudstimulatorer under hela den vakna tiden på dygnet.

I det medicinska underlaget som Försäkringskassan har finns det inte övervägande skäl som talar för att besvären H931 tinnitus, har uppkommit till följd av det inträffade olycksfallet/händelsen den 17 maj 2016. Tonaudiometri en månad efter olycksfallet/händelsen saknar förändringar som har samband med akut ljudtrauma. Åldersrelaterad hörselnedsättning (presbyakusi) finns normal för ålder. Besvären med kvarstående störande tinnitusupplevelse, trötthet och sömnsvärigheter är vanligt förekommande samsjuklighet.

I din begäran om omprövning hänvisar du till ett citat från Arbetsmiljöverket. Försäkringskassan har vid sin bedömning stöd av försäkringsmedicinska rådgivare vilka bland annat har som uppgift att vara uppdaterade med det medicinska kunskapsläget. Tinnitus är en vanligt förekommande upplevelsebeskrivning men objektiva metoder att visa eller mäta tinnitus saknas. Vetenskapliga studier har visat multifaktoriell orsaksbakgrund när tinnitus blir ett besvär.

Försäkringskassan bedömer vid omprövning med stöd av försäkringsmedicinska yttrandet den 16 april 2018 och den 9 maj 2018 att det inte finns stöd i det medicinska kunskapsläget att händelsen du var utsatt för i maj 2016 kunnat orsaka din tinnitus.

Försäkringskassan bedömer att övervägande skäl inte talar för ett samband mellan händelse i maj 2016 och dina besvär i form av tinnitus.

Då besvären med tinnitus inte kan godkännas som arbetsskada kan inte heller ersättning för utprovningssavgiften för hörapparat/ljudstimulator som ett särskilt hjälpmedel beviljas.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Det här beslutet är grundat på följande bestämmelser:

- 39 kap. 3 § socialförsäkringsbalken
- 40 kap. 11 § socialförsäkringsbalken
- 113 kap. 7 § socialförsäkringsbalken.

Är du inte nöjd med beslutet?

Läs på nästa sida om vad du kan göra.

Försäkringskassan

Lejla Beslagic

Är du inte nöjd med beslutet?

Om du tycker att det här beslutet är fel kan du överklaga det hos förvaltningsrätten. I så fall ska du skicka ett brev till Försäkringskassan.

Brevet måste komma in inom två månader från den dag du tagit del av beslutet. Försäkringskassan skickar sedan brevet till förvaltningsrätten.

Brevet ska innehålla följande uppgifter:

- Vilket beslut som du vill överklaga.
- Hur och varför du vill att beslutet ska ändras.
- Ditt namn, personnummer, adress och telefonnummer.

Om du anlitar ombud vill förvaltningsrätten att du anger ombudets namn, adress och telefonnummer.

Ett överklagande skickas till Försäkringskassan, OMP, Box 70320, 107 23 Stockholm.

Har du frågor?

Du är välkommen att ringa till vårt kundcenter om du har några frågor.

Kontaktuppgifter
Försäkringskassan, OMP
405 20 Göteborg

Telefon: 0771-524 524
www.forsakringskassan.se
Org.nr: 202100-5521

Hur man överklagar

FR-12

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 2 månader

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Oftast är sista dagen för överklagande exakt 2 månader från det datum som tiden börjar räknas.

Exempel: Du fick del av beslutet den 21 december
→ tiden går ut den 21 februari.

Om samma datum inte finns i slutmånaden går tiden i stället ut på slutmånadens sista dag.

Exempel: Du fick del av beslutet den 31 december
→ tiden går ut den 28 februari.

Är sista dagen en lördag, söndag eller helgdag, mid-sommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

och varför du tycker att kammarrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom två månader* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nå för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.